

ELŐFIZETES:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a laptulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dászatban és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A hódásági képviselőválasztás.

Zombor, március 16.

A hódásági képviselőválasztás két oknál fogva bir most kiváló fontossággal; az első az, hogy a kerület választóinak, — a kerület reputációja érdekében, meg kell mutatniok, hogy a szabadelvűpárti zászlóhoz hűvek maradtak s azt diadalra fogják juttatni, a második meg az, hogy a Wekerle kormány igazgatása óta nemcsak Bács-megyében ez az első időközi választás, hanem a kormány programjának aktuálisává válása óta az egész országban az első.

Mindkét szempont nagy kötelezettségeket ró a hódásági kerület választó polgáira, kik a mult választás alkalmával oly tulnyomó többséggel szegődtek a szabadelvű párt elvei mellé. Jól tudjuk mi történt azóta; a Wekerle miniszterium az ország tapsai között átvette az ügyek vezetését, a legtisztább liberalizmus elvi alapján áll s fejének polgári származása után előszeretettel hívják polgár-miniszteriumnak, — a hódásági kerület polgárai, tehát — kiknek vagyonossága és értelmessége ismeretes — hacsak maguk-magukat nem akarják meghazudtolni — nem tehetnek mást, minthogy kétszeres erővel támogatják azt a kormányt, mely demokrata elveiből kifolyólag a polgárok javát, az ország békéjét, rendjét, pártatlan közigazgatást, jó igazságszolgáltatást, teljesen rendezett pénzügyeket valósít meg. Az ellenzéki pártok többsége elfogadta mindazt, amit a miniszterelnök megvalósítandókként kijelölt, s mit látunk, az ellenzék tapasztalván, hogy a kormányban meg is van a képesség azokat keresztül vinni, egyszerűen kijelenti, hogy nem bizik a vezető férfiakban, hanem ő akarja azokat keresztül vinni. Ezt látni, tudni kell a hódásági választóknak is, következőképp szavazatukkal is kifejezést kell adniok a jelenlegi kormányzat iránt való ragaszkodásuknak.

S itt megjegyezzük, hogy ismerve a hódásági kerület szabadelvű-párti oszloposainak, vezetőinek kiváló tekintélyét, de ismerve az egész kerület szabadelvű-pártjának elvűségét, nincs okunk egy pillanatig sem kételkedni abban, hogy kortes jel-szavak által nem fogják magukat eddigi politikai hitvallásuktól eltántorítani engedni.

A második szempont az, hogy az egész or-

szág, az egész politikai közvélemény szeme ez idő szerint a hódásági kerületen függ; az ő nyilatkozatuknak igen nagy a jelentősége. Ismerve a kerület polgárainak független gondolkodását, nyilatkozatuk az országos közvéleménynek mintegy extraktuma lesz; mert bár tekintélyes tényezők állanak s emelik szavukat a kormány politikai programja mellett, — t. i. a parlamenti majoritás s ujabban a megyei és városi törvényhatóságok egymásután s csaknem egyhangú lelkesedéssel — az ország igazi közvéleményét képező polgárság egyetemének, a választóknak eddig nem volt alkalmuk nyilatkozni, vajjon a legujabban felvetett kérdésekben, — melyek immár országos megbeszélés tárgyai — minő állást foglalnak el. Ily körülmények között a hódásági mandátum egy kis, de hű rész lesz Magyarország igazi közvéleményéből. Itt van tehát a hódásági képviselőválasztás országos fontossága, ezért szükséges, hogy abban Magyarország igazi közakarata jusson kifejezésre, ezért szükséges, hogy a szabadelvűpárti választók tántorithatlanul s egyhangulag legyenek kifejezői annak.

A hódásági kerület, — Bácsmege szabadelvűpártjának reputációja érdekében minden áron oda kell hatni a választópolgároknak, hogy elvtagadással őket vádolni ne lehessen, ne lehessen különösen most, mikor — ismételjük — nyilatkozatuk a közönségesnél nagyobb politikai horderővel fog birni. Sokkal nagyobb kísértéseknek és csáboknak lesznek a választók most kitéve az ellenzék részéről, mint az általános választásoknál; az ígéretek és szavirágok egész áradata fog fiúlkbe csengeni; az ellenzéki vezérek egész gárdája fog a nyakukon ülni, iparkodni őket a maguk részére megnyerni. Elbizakodottságukban annyira mennek ezek, hogy a hódásági választókról, de nélkülük, megkérdettségük nélkül azt merik mondani: ki van zárva az, hogy a hódásági szabadelvűpárti választók elveik mellett megmaradjanak, azokat ott ne hagyják, s így lehetetlen a szabadelvű jelöltnek győzedelmeskedni. Vajjon eltűrik-e a hódásági szabadelvűpárti választók, hogy az ellenzék, megkérdettségük nélkül, róluk ilyen elvtagadást merjen állítani? Minő jogon mer az ellenzék egy kerület eddigi tulnyomó többségéről így nyilatkozni?

A szabadelvűpárt jelöltje a kerületben dr.

Lelbach László budapesti ügyvéd, a nemzeti párté — mint ujabban értesülünk — ez időszert gróf Lázár Jenő erdélyi földbirtokos. Magukról e jelölésekről is kívánunk egynehány szót váltani.

Igen fontos lévén a jelöltek személyének kérdése is. — Az ellenzék dr. Lelbach Lászlóról, a szabadelvű párt jelöltjéről azt mondja, hogy fiatal ügyvéd, a kinek diplomáján kívül egyéb hazafias érdemei nincsenek s hogy a jelöléssel kapcsolatos taktikázás nem válik a szabadelvűpárt díszére. Az ellenzék, különösen annak helyi hivatalos sajtója részéről megszoktuk ezt a hangot, de ha már ily becsmérleón mer beszélni, akkor legalább tartotta volna kötelességének felvilágosítani a közönséget gróf Lázár Jenő erdélyi földbirtokos országos és kiváló érdemeiről, tartotta volna kötelességének indokolni azt, hogy mi szükség van Bácsmegeyében erdélyi embert felléptetni képviselőjelöltnek.

Egyáltalán nem vagyunk azon a nézeten, hogy bácsmegeyi kerületnek csak bácsmegeyi lehet a képviselője, de ha az ellenzék jónak látta gróf Lázár erdélyi földbirtokost a hódásági kerületben felléptetni, annak vagy az az oka, hogy gróf Lázárnak oly kiválóak és az egész országra szólók az érdemei, oly kimagasló parlamenti és politikai multtal bir, hogy ezzel szemben a helybeliek aspirációjának háttérbe kell szorulni, vagy az, hogy a bácsmegeyi ellenzékiek között egyáltalában nem találnak alkalmas vagy képes embert a hódásági mandátumra, vagy nem merte bácsmegeyi ember felvenni a harcot.

Mik azon kiváló érdemek, — melyek az ország javáért szükségessé teszik, hogy gróf Lázárnak a hódásági mandátum átnyujtassék, azt — nem tudjuk — az ellenzék sajtója után pedig mindössze annyit tudunk meg róla, hogy: „gróf Lázár tántorithatlan elvűségét és ragaszkodását a nemzeti párt elveivel országosan ismerik“. Ez kétségkívül igen szép jellembeli tulajdonság, de ugy gondoljuk, a bácsmegeyi nemzeti párt nem venné jónéven, ha azt — amit gróf Lázárban országosan ismernek és tisztelnek — bármelyikük-nél kétségbe merné valaki vonni.

De ha a bácsmegeyi nemzeti párt a tántorithatlan elvűséget oly kiváló országos érdemnek tartja, hogy — nem mintha közülök nem

A „BÁCSKA“ tárcája.

Befagyott a . . .

Befagyott a Temes vize, nem csobog,
A juhásért pici szívem be dobog!
Temes partján legelészt a nyája,
Csöndes estén el-eljártam
Nagy titokban hozzája.

Nemsokára elmegy a hó a földről,
Temes partján a fű újra kizöldül,
Nemsokára ott legel majd a nyája,
Nemsokára én is, én is
Eljárhatok hozzája.

Hogyha minden csillag kigyúl az égen,
Rezgő hangja messze hallszik, beh szépen!
Dallal vár ő, hívó dallal ott alant,
Mint a párját, boldog párját
A bigó kis vadgalamb.

Úgy megölel, úgy megsókol azután,
Hogy édesen fúj belé a keblem, szám;
A ragyogó csillagok is felettünk
Örülnek, hogy olyan igaz,
Oly tiszta a szerelmünk!

Szabadka Gyula.

KULTUSZ-VITA OTTHON.

A „Bácska“ eredeti tárcája.

Kedves szerkesztő ur! Látott-e már ön kétségbeesett embert? No ha nem, akkor itt vagyok én.

Roppant nagy bajban vagyok — és mert e roppant nagy bajomban szerényebb mértékű eszemmel immár eligazodni nem tudok, szerkesztő ur jószágához fordulok: írja ki ezt az én nagy bajomat becses lapjába, hátha akad valami jótélelem, a ki megszánván az én siralmas helyzetemet, jó tanácsot megsegít. — Áldani fogom érte még haló porában is.

A dolog úgy történt, hogy mintegy két év előtt, az akkori békeséges, csendes jó időben oltárhoz vezettem őt, kiért „sajgó szívem régtől epedve vágyott“ — a feleségemet. Ez a körülmény — saját tapasztalásból tetszik tudni, nem volna épen valami nagy baj, mert egy kedves, eleven, csevegő asszonyka, meg a barátságos, csendes, nyugodalmass boldog családi otthon nem épen elviselhetlen. És én — dicsekvés nélkül mondhatom, — mind e mai napig elégedett, boldog voltam.

Fájdalom, csak voltam, de hogy lesz-e még: azt nem tudom, mert a helyzet a félmultban és jelenben alaposan és fatálisan megváltozott.

Hadi lábom állok a feleségemmel.

Kedves szerkesztő ur! Állott már ön hadi lábom a kedves feleségével? Ha nem: ugy sejtelve sincs s ne is legyen arról, mit tesz az: hadi lábom állani az asszonnyal; — így hiába magyarázom, — ugy se volna képes megérteni s értéke szerint mérlegelni e rettenetes állapotot; — ha pedig igen, akkor ugy is szükségtelen bővebb magyarázatokba bocsátkoznom.

És képzelje kérem, mi képezi közöttünk a casus bellit? — A kultusz diszparitás. — Kitért a kultusz-vita otthon, még pedig az aktualitás teljes erejével s feldulta, tönkreszlányította az én csendes kis hajlékom békéjét, nyugalmát; — romba döntötte boldogságom békejét, nyugalmát; — mely romok felett Máriusként a fásult

kétségbeesés stb. stb. gyöttrő fájdalmával tanácstalanul kesereg.

Szinte felesleges mondanom, — tetszik azt tudni jól — hogy kedves hazánkban jelenleg a legtekintélyesebb lapok (igy a Z. és V. állítása szerint is) a helyzet signaturája abban culminál, mely szerint: „a kedélyeket országszerte a napirenden levő vallási kérdések által felszított láz urálja.“

Ha ez így van, ugyan kérdelem: miért lennénk épen mi, t. i. én és szerette tisztel nóm kivétel?

Minden hosszabb szószaporítás helyett kijelentem, hogy ez az általános láz meglepett, hatalmába ejtett minket is.

Nem tagadom volt, azaz van hozzá — . . . hogy is mondjam — . . . némi incidens.

Tetszik tudni közeledik a tavasz, s ilyenkor nemcsak a „Természettudományi Közlöny“ állítása, de a nóta szerint is: „Jön a daru, meg a golya“ . . . s nekünk olyan előérzetünk van, hogy e tavasszal a mi házukra is rászáll a golyamadár és — ugy lehet — hoz valamit.

Régi dolog, — az annalesokban is megvagyom írva, — hogy mikor ilyen sejtéssel áll szemben az ember, nagyon szeret tervezgetni.

Gyengéd titkokat árulok el, de nagy bajomban már csak elmondom, hogy mi közöttünk is szóba került már: Mit is hoz az a messze tengerekről visszatérő golya? Milyen lesz a szeme, hát a szája, no meg a baja? Mi lesz a neve? Kit fog szeretni jobban? Mely modern pedagógiai sistema elvei szerint fogjuk nevelni? Mire tanítatjuk? Mi lesz az élethivatása? Milyen feleséget — akarom modani férjet kerestünk majd neki? stb. stb.

Mind e kérdések s ehhez hasonlók — alaposan meg lettek immár vitatva s ha voltak is nézeteltérések és hevesebb jelenetek közöttünk, mégis mindannyiszor szerencsésen sikerült a vitás kérdések felett az egyezséget megkötünk s a megzavart házi békeséget helyreállítanunk, — mig nem f. hó 11-én beütött a válság.

találkoznék alkalmas s harcra kész ember — a jelöltségre való aspirálásról tisztán gróf Lázár említett érdemeiért mond le: akkor hacsak nevetségessé nem akar fenti kijelentésével válni, — az ellenpárton is hasonló kiváló érdemek kell tartania az elvűséget s egy párthoz való tántoríthatlan ragaszkodást.

Nos tehát mi a szabadelvű párt jelöltjének dr. Lebach Lászlónak elvűségét, ragaszkodását a szabadelvű párthoz nem akarjuk külön dicsőítő epithetonokkal illetni, csak azt jegyezzük meg, hogy ugyanó a legilletékesebb tényezők által megkínáltott a hódásgh kerület ellenzéki képviselőjelöltségével, mit azonban — a szabadelvű párthoz való szoros ragaszkodásánál fogva — határozottan visszautasított.

Ha tehát a bácsmezei nemzeti párt az elvűséget oly kitünő tulajdonnak tartja, hogy ezért szükségesnek lát erdélyi embert léptetni fel a hódásgh kerületben: akkor tessék azon elvűséget, melyet dr. Lebach László tanusított éppen a hódásgh jelölés alkalmával, — itt is megbecsülni.

Dr. Lebach László polgári származásánál fogva a kerület polgárainak véréből való vér, igazi szülőltje a kerületnek, ismeri a kerület óhajait, kívánságait, meg tudja azokat érteni, tud is és akar is értük tenni, szólva minden ízében olyan jelölt, akire, mint odaváló polgártársukra a hódásgh polgárok a legnagyobb megnyugvással bízhatják kívánságaiknak tolmácsolását. S habár valami nagy érdemek a nemzeti párt nem is akarja azt tartani, hogy dr. Lebach László, mint polgár ember, megérzi a hódásgh kerület polgárainak szívverését, — pedig a képviselői állás eredményes viselésének ez is egyik feltétele — ez gróf Lázár elvűségénél mindenesetre valamivel többet jelent.

Gróf Lázár, mint az ország egészen más vidékéről való, megyénk viszonyaival ismeretlen ember, sem most, sem esetleges megválasztása után sem azonosíthatja magát — a legjobb akarata mellett sem — a hódásgh kerület érdekével s legyen bármily kitünőség, olyan közel sohasem fog állani a hódásgh kerület érveréséhez, hogy azt úgy felfogja, úgy megértse, mint dr. Lebach László.

A nemzeti pártnak úgy látszik nagyon fáj, hogy a szerintük is „nagy befolyású“ Lebach családnak egy jeles képzettségű és tehetségtű tagját léptette fel a szabadelvűpárt s e feletti fájdalomában a Lebach családdal való taktikázásukat illetőleg olyanokat mond, melyeket a Lebach család bizonyl nem fog megköszönni; a Lebach család különben bizonyl azon jelöltet fogja támogatni, aki neki tetsző politikai elveket vall, nem pedig azt, akit a bácsmezei nemzeti párt előir.

A hódásgh kerület polgárainak többsége e hó 27-én bizonyl a szabadelvűpárt jelöltjére, dr. Lebach Lászlóra fogja adni szavazatát.

A községi és körjegyzői képesítés.
Hieronymi Károly belügyminiszter törvényjavaslatot szándékozik az országgyűlés elé terjeszteni az 1873. évi I. törvényekben a községi és körjegyzők minősítésére megszabott intézkedések módosítása tárgyában. Jelenleg tudvalevőleg elegendő a gimnázium hat osztályának vagy ezzel egyenrangú más iskolának elvégzése,

Ekkor jelent meg ugyanis a lapokban a püspöki kar memoranduma s ekkor intézte hozzám szeretve tisztelt nóm az a kérdést, hogy: miről is szól az 1868. évi LIII. t. c. 12. §-a; mire én a törvénynek felhívott szakaszát egész terjedelmében idézni behatókodom, — egyszersmind kifejtettem e részbeni saját álláspontomat, s mely azt kívánja velem együtt, hogy a szülőknek természetjogi és jogbölcséleti alapon nyugvó szabad rendelkezési joga visszaállítsassék.

Mille pardon! Majd el is feleltem mondan, hogy mi ugynevezett „vegyes házasságban“ leledztünk; a mennyiben én a róm. kath. egyház kötelekébe tartozom, — szeretve tisztelt nóm pedig a „helvetika konfessziót“ hiszi és vallja; a mi mellett azonban csaknem két éven át — mind e mai napig a legnagyobb békében és boldogságban megférünk egymással.

A mint azonban a mai nap estjén dogmatikus álláspontom kifejtésének végső konsequenciáit levonni igyekezvén, kijelenttem: hogy támaszkodva a magas klerus tekintélyére az előadottakhoz képest az 1868. évi LIII. t. cikk 12. §-át magamra nézve lelkiismeretileg kötelezőnek már most sem tartom, s hogy ennek megfelelőleg természetjogi és jogbölcséleti alapon nyugvó szabad rendelkezési jogommal a legkiterjedtebb mérvben már most élni kívánok, s hogy ez alapból kifolyólag gyermekeinket mind egyforma hitben, önként értetőleg a róm. kath. vallás tanai szerint óhajtom nevelni, kitért a vihar.

Nóm kathegorice kijelentette, hogy: nem oda Buda. — O ugyan elvileg azon az állásponton volna, melyet a törvény elfoglal, — de mert ugymond velem ellenkezni nem akar, természetjogi alapon nyugvó nézetemet celszerűségi indokból elfogadja azzal a csekély módosítással, — hogy a gyermekek mind az „evangyeliom szerint reformált“ vallásban neveltsenek.

Erre én azzal argumentáltam, hogy a gyermekek törvény szerint az én nevemet fogják viselni, — ergo kell, hogy mindannyian az én vallásomat is kövessék. Nóm azonban, — kinek vitatkozási ügyességéről csak ez alkalommal volt először alkalmam meggyőződést szerezni, azzal replikázott: hogy épen azért, mert mind

hogy a jelölt a jegyzői vizsgára bocsáttassék. A belügyminiszter javasolni szándékozik, hogy a jövőben a gimnázium vagy ezzel egyenrangú más iskola egész tanfolyamának elvégzése legyen a jegyzői minősítés előfeltétele. Ezen intézkedéssel kapcsolatban a belügyminiszter a jegyzők elméleti és gyakorlati kiképzésére községi közigazgatási tanfolyamokat szándékozik felállítani az ország különböző helyein és pedig Budapesten, Debrecenben, Kassán, Kolozsvárt, Máramaros-Szigeten, Nagybeaskereken, Pécsen és Szombathelyen. A szaktanfolyamoknak, melyeknek időtartama szeptember 1-től június 30-ig terjedne, tantárgyai volna az első félévben: 1. Bevezetés a jog- és államtudományokba, a magyar alkotmány, közjog és közigazgatási jog általános ismeretése heti 3 órában; 2. a belügyi közigazgatás heti 6 órában; 3. a büntető jog elemei és tételei büntetőtörvények heti 3 órában; 4. pénzügytan és számvitel heti 4 órában; 5. a magánjogi törvények heti 6 órában; a második félévben: 1. pénzügyi igazgatás heti 6 órában; 2. közigazgatási igazgatás heti 4 órában; 3. katonai igazgatás heti 3 órában; 4. vallás- és közoktatásügyi igazgatás heti 2 órában; 5. községi ügyvitel, tiszti irálytan heti 6 órában. Ezeket felül szemináriumi oktatás és írásbeli gyakorlatok. A tanfolyamra a főgimnáziumot, vagy ezzel hasonló iskolát végzett oly jelöltek vétettek föl, kik tanulmányaik végzése után legalább egy évig valamely közigazgatási hatóságban a fogalmazói szakban, vagy mint joggyakorlók, végül mint segédjegyzők működtek. A tanfolyamot befejezett növendékek államvizsgára bocsáttatnak, a mely vizsgálat írásbeli és szóbeli. A vizsgálat eredményéről oklevél állítatik ki, melynek érvénye az egész országra kiterjed. Ezen tanfolyamok felállításával a törvényhatóságoknál megszűnik a jegyzővizsgáló-bizottságok működése. A községi jegyzők minősítésének emelését és e tanfolyamok felállítását kétségtelesen az egész ország örömmel fogja üdvözölni, mint az első realis intézkedést a közigazgatás rendezésére.

Képviselőjelölés Hódásghon.

Hódásgh, 1893. márc. 13.

Dr. Vojnits István a hódásgh választókerület országgyűlési képviselője Szabadka és Baja városok főispánjává nevezetvén ki, képviselői mandátumáról lemondott. Távozása felett busul a választókerület, melyért annyit fáradt és mindenki, a ki akaraterjét, buzgalmit, szívének nemes jószágát ismerte. Es e busongás, melyet a hálás szeretet is éleszt, igaz, szívből jövő, mert Vojnits István csakugyan általános tiszteletnek és szeretetnek örvendett.

Hét éven át volt a hódásgh kerület képviselője. Hét esztendeig lobogtatta fennen a lobogót, melynek a haladás volt a jellege, soha sem lankadó igyekezettel buzgólkodott választókerülete javán. Buzgólkodása nem volt hiába való, igyekezete diadalt aratott. Hét év e kerület történetéből elválaszthatatlanul összeforrt Vojnits István nevével, hét év története: Vojnits István dicsősége! Jóltevője és büszkesége volt választókerületének. Jóltevője, mert feláldozva egyéni örömeit, nyugalmit, fáradt, dolgozott, küzdött választói jóvoltáért, ott volt mindenütt, hol a vesztélyben erély, izgalomban tapintat, tanácsban bölcsesség, szükségben áldozat kellett. Büszkesége volt kerületének, mert tiszteletet vivott ki számára, szava mindenütt meghallgattatott s megfogadták tanácsát mindenek.

Nehéz beletörödni a gondolatba, hogy a szeretett vezér ott hagyja seregét. Hálás szívvel válnunk meg tőle, a kitől a közügy ezután is sokat kér és bizva sokat vár. A hódásgh választókerület lakóai valamennyien köszönetet mondanak szívükből eredménydus működéséért s

az én nevemet fogják viselni, — a viszonzóság (jogi műnyelven reciprocitas) ugy hozza magával, — hogy mindannyian az ő vallását kövessék.

Asszonyom kérem — szóltam én némi ingerültséggel — emlékeztetem, hogy a családi jog készülőfélben levő, az igazságügyminiszter által közrebocsátott, s a lapok közleményeiből ön által is jól ismert javaslatát, azt rendeli, hogy fontos családi ügyekben a döntő szó a férjéti illeli.

Nagyon jól tudom — felelt nóm — de ugyanott az is meg van írva: hogy „a férj neje okos tanácsait bevenni tartozik.“

Igaz, nem tagadom, de jegyezze meg magának jól asszonyom, hogy csakis az okosokat!

Kedves szerkesztő ur! A mi erre következett azt elmondani, leirni nem tudom, — annál kevésbé, mert a részletekre magam sem emlékszem teljes biztonsággal, — csupán annyit tudok, hogy én is, meg tisztelt nóm is egyszerre beszélünk s beszédünket heves taglejtésekkel kísértük; egymást hangban és szenvedélyes kifejezések használatában tulliciatni igyekeztünk; mig nem tisztelt nóm a trumon-n levő, a napokban 60 kron vett kedves jacintját megragadva, cserepestől egyitt úgy vágta a földhöz, (szerencsére nem a fejemhez) hogy cserep és virág százezer darabra szakadt; én pedig a harc hevében legkedvesebb tajtékpipámnak a borostyán szópókáját haraptam ketté, és kabátot, kalapot, botot és hol is rég nem látott ismerősök kedves társaságában bufelejtőnek alaposan berugtam, s a tárcámat 30 o. ért. forintokkal megkönnyebbittem.

Most pedig — másnap délelőtt — itt ülök az íróasztal mellett, odadobra martaléku a lelkiismeretfurdalás, kétségbeesés és egy fomenonalis katzenjammer marcangoló fájdalmainak, — szóltanul, mogorván, tanácsletanul és elkeseredetten, mig tisztelt nóm a diván szögletébe vette meg magát s reggel óta épen a tizedik zsebkendőit sirja tele. Azt hiszem, nincs hatalom, a mely a hozzám szólásra bírja. Igaz, hogy a közeledést eddig

mint igaz jóltevőjükre, kit mindig a közérdek s java vezérelt, áldással és hálával gondolnak.

Dr. Vojnits István folyó hó 13-án jelent meg Hódásghon a választókerület székhelyén, hogy választóitól bucsut vegyen. Fogadtatására kivonultak a község egyesületei díszben és óriási néptömeg, mely az érkezőt zajos éljenzéssel fogadta. A kerület szabadelvű pártja is e napra hívta össze értekezletre tagjait, melyen a választókerülethez tartozó községekből mintegy 300 választó jelent meg, úgy hogy a község háza tágas nagyterme zsufolásig megtelt s számosan a folyosóra szorultak.

Deim Lipót, a kerületi szabadelvű párt elnöke az értekezletet megnyitó beszédében kegyeletes szavakkal emlékeztet meg a párt elhunyt elnöke, id. Trischler X. Ferencről és felhívta az értekezletet, hogy a szokásos tisztújítást ejtse meg. A jelenlevők a párt elnökévé egyhangu lelkesedéssel ifj. Trischler X. Ferencet — a párt fáradhatatlan tevékeny tagját — kiáltották ki. Trischler Ferenc polgártársainak bizalmát megköszönve, elfoglalja az elnöki széket és az ő vezetése alatt az értekezlet egyhangulag megválasztotta alelnökké Rausch Edét, jegyzökké Radoychich Endrét és Popovits Emilt.

A tisztújítás megejtése után huszonöt tagból álló bizottság ment el Vojnits István lakására, hol Trischler József felkérte, hogy úgy ő, mint dr. Lebach László jelenjenek meg a választókörében. Midőn a küldöttség a nevezettekkel az értekezlet körében megjelent, hosszan tartó lelkes éljenzés és tapsvihar zúdult fel, melyet csakhamar siri csend váltott fel, midőn Vojnits István beszédét megkezdé. Beszédében elmondá, hogy a közügy szolgálata őt más tétre szólította, minek folytán képviselői mandátumát visszaadja választóinak. Lendületes szavakban tolmácsolta háláját és szeretetét, melyet választói iránt érzett és azon reményének adott kifejezést, hogy e kapocs, mely őt e kerülethez fűzte, nem fog sohasem meglazulni. A beszéd folyamán a meghatottság jelei tükrözöttek vissza a jelenlevők arcáról s ennek tulajdonítható, hogy beszéde után néhány percre zudult föl az éljenzés.

Erre Trischler Ferenc a választók közönetét fejezte ki a volt képviselőnek s e beszéde folyamán dr. Lebach Lászlót ajánlta jelöltségre a jelenlevőknek, mint olyan férfit, a kit személysége és tehetsége leginkább tesz méltóvá arra, hogy Vojnits helyét betöltse. A jelenlevők zajos éljenzése jelezte az ajánlat egyhangu elfogadását.

Dr. Lebach László beszédében kijelentette, hogy ő is azokért az elvekré lelkesül, melyeket Vojnits képviselt. Tudja, hogy a lelkesedés, a mellyel fogadták, nem az ő személyének szól, hanem a szabadelvű eszméknek, a melyekért ő küzdeni kész. A szabadelvűség diadaláért fog küzdeni és ezért a jelöltséget elfogadja. Az éljenzés és taps csillapultával Lebach László hosszabb programbeszédet mondott, melynek egy formája, mint tartalma fényes tanubizonyiságot nyújtottak arról, hogy őt a parlamenti pályára utalják sokoldalú alapos tehetségei. Kiterjeszkedett ugyszólván az összes napirenden lévő politikai kérdésekre, s követendő politikai irányára nézve, határozottan a szabadelvű párt hívének vallotta magát. Beszédét, mely nagy hatást keltett, a

még én se próbáltam meg. Tetszik tudni, a történetek után kissé veszedelmesnek látszik.

Látja kedves szerkesztő ur — ilyen bajba vagyok én belekeveredve. Pedig, ha jól meggondolom a dolgot, a vita ez idő szerint még nagyon is elvi alapon mozog, de rettegve gondolok rá; mi lesz akkor, majd ha egyszer a valóság kényszerhelyzete állít ismét minket a kérdés megoldásának nehéz problémájára elé?

Kedves szerkesztő ur! Ónbe vetem reményem és bizodalomam végső horgonyát. Rajtam csak ön segíthet!

A sok töprengés közben ugyanis az a mentő gondolatom támadt, hogy az esetet leírom, s megkérem a szerkesztő urat, hogy azt becses lapjában közzétenni sziveskedjék; hátha akad valami, nálamnál e téren tapasztaltabb jótélelő, a ki megszánván az én siralmas helyzetemet, jó tanácsot megsegit.

A leveleket kérem: „Jó tanács“ cím alatt a lap kiadóhivatalához küldeni.

Szaladó.

BAKA-LEVÉL.

Edös Böske lányom! Mán csak eccó rájád az untáglík fejemet arra a nagy tehőrré is, hogy hát az gondolatgyimait hozzád is dincbe kügygyem. Mindétig csak tégőd emlőget az Szivem, aki az Mundérba is csak érted dőbog. Igaz, hogy most az felesigem az bajnettem, de csak amúgy pógári házasságú, mer hát mégis csak te lesző az igazánbű. Csak vesejed békeségével az sorsodat és gyűjcesed az 'mezet nekőm, mer hát it kevés van, az is keserű, mind az savó. — Igaz, hogy mostanság jó fojók az dógom, mer má virtiklí infanterista löttem, akit áncáigol az Policnyimón fityegő kopcelti is, és igazi hat vasat faszukol minden napjába az Erértű, de hát mégis csak többre sacullak én tégőd az erárná!

A mütő az dincfrendő felvebli Ur wahéra kűdöt az sliszpulper makacinhó, akit az bakkancsos meztelen bajonettal strázsál, hogy hát belé ne tüssön az Isten nyíla. Hát a mikó a nagy sítiségbe poszton átam, eccó

Melléklet

választó közönség osztás kísérte.

Délben a községi főbíró és az új jelölt tisztelői is igen sokan vettek részt jelenésükkor hosszasan a lehető leglelkesebb jókedvet számos szellem

Este a vendégsereg dőgszerető házánál talál tisztelőit fényes lakóéjjeli órákig tartott.

Ujdon

Kinevezés a hiál
kács Béla kereskedelemügyi kamarai titkárt a milleniumi pénz- és hitelügyi csoportba vezte ki.

Kinevezés. Az igazságügyi kir. járásbírószék lőhoz nevezte ki irnokkát.

Iskolai ünnepély
iskola tanári kara és ifjusági kör meg március 15-ikét ünnepelt. Az ifjusági dal- és „Szózat“ után Raichl Kálmán, Reviczky Gyula alkalmi költő Ferenc olvasott fel egy lekezést 1848. március 15-éről. Szavaltá érzéssel a „Ledőt“ I. o. t. „Kik voltak a honvédek“ költeményét szavaltá hatással a Hymnuszt, az ifjusági zenekar játszott. Az ünnepélyt Trencsényi kézzel vezette, a dalárdát J. kotta be.

Március 15-ike a
beli középiskolában folyó hazafias ünnepély folyt le, mely köré rendezett. Ez ünnepély a bálközásra, ezuttal még csak tanári kar volt hivatalos, de a közönséget is megfogják a ifjusági dalárda énekelte a VIII. oszt. tanuló lendületes ünnepélyt, különösen kiemelve a forradalom ünnepe, hanem badság, hogy e szerint e nap Magyarországot valamennyi polg. Falcione Árpád VIII. oszt. tan. magyart“, Goldfahn Mihály VIII. oszt. tanuló történetet besz. oszt. tanuló Tóth Kálmán szavalt. Végül az ifjusági dalárda éneke fejezte be a méltó ünnepélyt.

A mi „Jauch bácsi
kaptunk a napokban a nemreg Ferenc tanító hálás tanítványai az a levél, hogy mennyire tisztványai az ő „Jauch bácsijuk“ tanító érdemeiből. Ezekkel ez leányosztályt vezette Jauch Ferenc tanító oktatásaiban, hálav apai jószág tanítóra. Elmondá egyik ú-tanítványának kezébe is szóltja egyszersmind a volt lelkészeken közlők mindaz, a egykori tanítójuk arcképét. „M bacsit“, hogy az ő kedvtükért a fotográfus gépe elé és ők az ut szerint szétosztják majd egy

csak bemerkítam, hogy hát a magacinnak tartja az dilekciót, hogy hát szeretem az fehért, tottam rá, hogyhát halberdó! C hát ugy is kiesamol belüle a ha maj átolelem. Hát csak gyó otót a közelömbé, mondok aranyom, mi járban vagyom szívet keres az sítiségbe? ... hirtelenyibe akkorát legyintő: z hogy hát az kétféle sas ma nyeltem ee az déli cakumpakló nem karikáztak, akkó vöttem is anynyira Lány-asszon, haúd Ur, hosszú pantalarba.

Hát ijjen az szerelmetős lánytya az sítibe meg az Kő peiglen egyéb baj nem esőd meg az frajbillig kadét Urnak, akkorát nízöt rám az bagó sző bikája jaz vörös szoknyára. Mer ezé a dincferleungé ippen ee peiglen ujan áristony, akibe az M — Málkülönben peig ú is tiszt hat miné hamaré gyűjje fölé vöszki ki az portrédbu, hogy szö löhetnek, akit it man nem is útcebéli vázsony nipség is man az pófáját.

Igaz a, majnem kifejtöttem ligos kadét Urnak az puceerjára vasat szurkul ki ü is az szük hat vas, az tizenöccé vas lösz, hat vassa. Azé hát piszkád lelk, hogy hát löförlita kügygye az dőkdőkat lövöshatom. — Isten minden atyám fíjának és maradt te Hú Miskád. Bagó Mihá, virtü ezredbe, 4-te kompania.

Melléklet a „Bácska“ 22-ik számához.

választó közönség osztatlan tetszése és helyeslése kísérte.

Délben a községi fogadóban a távozó képviselő és az új jelölt tiszteletére bankett volt, melyen igen sokan vettek részt. Az ünnepeltek megjelenésükkor hosszasan megéljenztek. A lakomán a lehető leglelkesebb hangulat uralkodott s a jókedvet számos szellemes felkészítő fűszerezte.

Este a vendégsereg Schumacher Jakab vendégszerető házában találkozott, ki az ünnepeltek tiszteletére fényes lakomát adott, mely a késő éjjeli órákig tartott.

Cortes.

Ujdonságok.

Kinevezés a kiállítási bizottságba. Lukács Béla kereskedelemügyi miniszter Kulinyi Zsigmond kamarai titkárt a milleniumi kiállítás ötödik (kereskedelmi, pénzügyi és hitelügyi) csoport-bizottságának tagjává nevezte ki.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Fischer Dávid zentai kir. járásbírói irnokot a szegedi kir. táblához nevezte ki irnokká.

Iskolai ünnepély. A zombori kereskedelmi iskola tanári kara és ifjúsága szép iskolai ünnepélyvel ült meg március 15-ikét; hallgatóság is szép számmal volt jelen. Az ifjúsági dalárda által ügyesen előadott „Szózat“ után Raichl Kálmán III. o. t. szavalta szépen Reviczky Gyula alkalmi költeményét. Majd Brandekker Ferenc olvasott fel egy készültre való visszaemlékezést 1848. március 15-ről. Utána Ernst Fülöp III. o. t. szavalta érzéssel a „Ledőlő szobor“-t. — Paskus Lajos I. o. t. „Kik voltak a honvédek“ Tóth Kálmán lelkes költeményét szavalta hatással. Erre az ifjúsági dalkör a Hymnuszt, az ifjúsági zenekar pedig több hazafias dalt játszott. Az ünnepély Trencsényi Károly tanár avatott kézzel vezette, a dalárdát Jauch Ferenc ur sikerrel tanította be.

Március 15-ike a gymnasiumban. Helybeli középiskolánkban folyó hó 15-én délután lélekemelő hazafias ünnepély folyt le, melyet a gymnasium önképzőkörre rendeztek. Ez ünnepélyre, mint első ily fajta próbálkozásra, ezuttal még csak a gymnasiumi ifjúság és tanári kar volt hivatalos. De jövőben — úgy halljuk — a közönséget is megfogják majd hívni. Bevezetést az ifjúsági dalárda elénekelte a Hymnuszt, azután Karl Lajos VIII. oszt. tanuló lendületes beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt, különösen kiemelve, hogy március 15-ike nem a forradalom ünnepe, hanem a jog egyenlőség és szabadság, hogy e szerint e napot méltán ünnepelheti meg Magyarország valamennyi polgára kivétel nélkül. Azután Falcione Árpád VIII. oszt. tanuló szavalta el a „Talpra magyart“, Goldfajn Mihály VII. oszt. tanuló 1848. március 15-ikének történetét beszélt el, Inotay László VII. oszt. tanuló Tóth Kálmán „Előre“ c. költeményét szavalta. Végül az ifjúsági zenekar szabatos játéka és a dalárda éneke fejezte be a szép és az ifjúsághoz méltó ünnepélyt.

A mi „Jauch bácsink“. Hosszabb levelet kaptunk a napokban a nemrég nyugalomba vonult Jauch Ferenc tanító hálás tanítványainak egyikétől. Elmondja az a levél, hogy mennyire tisztelték és szerették tanítványai az ő „Jauch bácsijukat“ és sokat felsorol a jó tanító érdemeiből. Évekkel ezelőtt még az 5. és 6-ik leányosztályt vezette Jauch Ferenc és mindazok, a kik részestültek oktatásában, hálával gondolnak vissza az apai jószág tanítóra. Elmondja mindezt igen szépen az egyik nő-tanítványának kezéből származó levél és től is szólítja egyszerűen a volt tanítványokat, hogy jelentkezzen közülök mindaz, a ki megakarja szerezni egykori tanítójuk arcképet. Megkérjük majd a „Jauch bácsit“, hogy az ő kedvtőljeitől a egy pillanatra a fotografus gépe elé és ők azután annak rendje és módja szerint szétosztják majd egymás közt az arcképeket. A

csak bemelegítjük, hogy hát valami váson nipség az magacinnak tartja a dilekciót. Tudod edős lányom, hogy hát szeretem az fehir nipségöt, hát nem is kajá-tottam rá, hogyhát halberdó! Gondítam magamba, hogy hát ugy is kicsalom bellüle a felrúfot mög az lözungöt, ha maj átölelem. Hát csak gyűlt lasasokán. Mikó mán ot vót a közelömbe, mondok neki, hogy hát Szentöm, aranyom, mi járhatban vagyon? Talány bizony baka szivet keres az siitéségbe? Nem szót sömmit, hanem hirtelenyibe akkorát legyintöt az kardgyáva az Csákóma, hogy hát az kétféjű sas madarat majnem áflógnak nyeltem ee az déli cakumpakbó. Mikó mán az szömejim nem karikáztak, akkó vöttem észre, hogy hát ez nem is anynyira Lány-asszon, mind inkább az inspekciós Tiszt Ur, hosszú pantarlirba.

Hát ijjen az szerelmetős bakkancos. Fehir nipek láttya az siitibe még az Komeráttját is. Különbön peiglen egyéb baj nem esöt mög vélem. Mikó másnap az frajbilligos kadét Urnak eemesétem az törtinetöt, akkorát nízöt rám az bagó szömejive, mind az közsig bikája jaz vörös szoknyára. Mer hát aszongya, hogy hát ezé a dincerleucungé ippen e kis stohkhar járnak, aki peiglen ujan áristonyt, akibe az rebelis mancsaftot zárják. — Máskülönbön peig ű is tisztötet és aszongya, hogy hát miné hamaréb gyűjje fő ide Pestbe, mer hát azt vözi ki az portrédbu, hogy szömrre való piros orcaid lehetnek, akít it mán nem is löhet látnyi, mer hát az útcabeli vázsony nipség is mán az nulla lisztre pudirozza az pofáját.

Igaz a, majnem kifelejtöttem, hogy hát az frajbilligos kadét Urnak az puccerja löttöm, akié napjába hat vasat szurkul ki ű is az szük zsebüb. Hat vas, mög hat vas, az tizenyöc vas lösz, ha tik is mögtögygyátok hat vassa. Azé hát piszkád lelkom az sánta Pöstást, hogy hát löfösrítba kügygye az bilétát, akírű, az jó szándéktokat leováshatom. — Isten áldását küdöm neköd és minden atyám fíjának és maradok szeretve mindétig a te Hü Miskád. Bagó Mihá, virtikli infanterista az 23-ik ezredbe, 4-te kompánia.

ki ily arcképet meg akar szerezni, az forduljon levelező lap utján Thunné Mayer Mariska urnóhoz (Zomborban).

Március 15-ike Pacseron. A „polgári kör“ impozans módon ünnepelte meg a március 15-ikét. Az ünnepély kezdetén alkalmi istenitisztelet volt a ref. templomban, hol a két dalárda a „Hymnuszt“ énekelte. Az ünnepély lélekemelőbb jelenete a község háza udvarán, majdnem az egész lakosság jelenlétében folyt le. Itt a „Hymnuszt“ elénekelése után Szendy Lajos ref. lelkes lépett az emelvényre, hogy a nap jelentőségét ecsetelje. Szónoklata leirhatatlan lelkesedést keltett. Könyvek csillámlottak föl sok ember szemében a lelketemelő beszéd hallatára. A szónoklat után a dalárda a „Kossuth“ nótát énekelte el, mely ének után Kineses Sándor közs. tanító „Március 15.“ c. alkalmi költeményét szavalt el, ezután pedig a „Szózatot“ énekelte a dalárdák. Ekkor a közönség széteszött, de a „polg. kör“ tagjai körmenetre indultak utközben hazafias dalokat énekelve. Este a nagyvendéglőben társas vacsora volt.

Ösztöndíjak a m. kir. operaházban.

A m. kir. operaház intendatúrája közli a következőket: A magas kormány hazafias bőkezűségéből a m. kir. operaház intendánsa azon helyzetbe jutott, hogy kitűzött programjának, a magyar nemzeti opera fejlesztésének céljából énekesek képzésére ösztöndíjalomokat létesítsen, a mely állomásokra a hazai mindkét nembeli fiatalokból mindazok pályázhatnak, a kik a megkívánt követelményekkel bírnak. E követelmények mindenképp elvált hanganyag, tökéletes zenei hallás és megfelelő színpadi alak. A pályázni kívánóknak első sorban a vidéki dal- és zeneegyleteknél kell jelentkezni, az alkalmasnak ítélt pályázókat azután lehetőleg maga az intendáns fogja az egyes nagyobb városokban személyesen meghallgatni. A további eljárásra nézve az intendáns körlevelet intézett az egyesületekhez.

A zombori fogyasztási egylet mint szövetkezet folyó hó 26-án, azaz vasárnap d. e. 9^{1/2} órakor tartja I-ső évi rendes közgyűlést, mi a tagok emlékeztetőbe hozatik azért is, hogy az egylet sorsára döntő befolyással leendő közgyűlésre lehetőleg teljes számban jelenjenek meg.

Egy utazás viszontagságai. Azon alkalomból, hogy Kanyó Tamás s. lelkes Bikityről Dusnokra lett e hó 4-én áthelyezve, principiális meghívására az intelligencia bucsuestélyre jött össze a plébánián, ahol a szokott szeretettel elmulatozván a rövid idő alatt az egész község által megszeretett káplán úrtól, miként Rausch Mihály kedves elődjétől, mindannyian a legnagyobb részvét és sajnálattal bucsút vettek. E részvét és sajnálkozás a legnagyobb fokra nőtt, midőn a Dusnokról visszaérkezett fúvarosok hírt hozták, hogy mily óriási szenvedés árán jutottak el Dusnokra. Rémtől Nádudvarig ugyanis folyton verte őket a szél, a zápor; innen a feneketlen Sárközbe érve, a hová kivált ez évben az óriási hó közvetlen elolvadása, a föld árja és a közvetlen árvíz után még vadat sem kergetnek, 6—8 nagy, hosszú, a hó hasáig érő víz kellett áthatolniok; az utolsóban, mely mintegy 300 lépés hosszú volt, az egyik kocsit, melyen éppen a szegény káplán úrt, fenakadt, a lovak elbuktak, a kimerüléstől a vízbe dőltek, úgy hogy csak fejtük látszott ki belőle. S most se ide, se oda, a szél fú, a zápor esik, a fuvarosok átkozódnak, szitkozódnak, majd sirnak, hogy oda vesznek szegény lovaik. De mi haszna mind ennek! Ruhástól vízbe szállnak tehát köztöközésig, feleslegük a reszkető párákat, felöltözik az egyike a káplán s élet-halál közt a szárazra viszik. Borzasztó még csak el is gondolni, hát átélni, átszenvedni! Most segítséget keresnek a távoli szállásokon, honnan más lovak segítségével sárba-vízbe baltolva, a megrekedt kocsit nagy ügyvel-bajjal kivontatják. E közben be is esteledett s a szelidellők jó tiszteendő átváza és átfázva, örült, hogy butora, ágyneműje és könnyei romjaival egy szállási viskóban, piszkos, foltos ágyban kipihenhetne rettenetes fájdalmait és szenvedéseit, a honnan aztán másnap 8 óra tájban, 24 órai gyötrelmek után jutott a hatóság parancsára, de Isten jobb irgalmasságából új stációjára. Kollegája ezen okulva, Dusnokon hagyva butorait, tres kocsin jött más uton egy napig Szent-Istvánig, szintén határtalan rossz s veszedelmes rongyos hidakon s utakon át. Vajjon tudják s megszívlelik-e ezt oda fűnt? Az égbeliek igen. — Egy jóbarátja.

Lassu igazságszolgáltatás. A bűnpör még 1852-ben indult meg, be is fejezték annak rendje és módja szerint, majd megújították a pört és ennek folytán bűnösnek találták ugyan a tettest, de nem töltötte ki a büntetését, mert az igazságszolgáltatás kereké — lassan járt. Az eset különben a következő: Czibere Sándor még 1862-ben több rablás és lopás miatt, Bácsmegeye börtönébe került. Ót évig várt a börtönben, míg végre a hétszemélyes tábla 1867. évi március 17-én meghozta ellene az ítéletet, mellyel befogatásától számított 18 évi börtönbüntetést szabott ki rá. Ezt a büntetését folytatólagosan a szabadkai kir. törvényszék börtönében töltötte, midőn a 70 es évek elején előállt a hirbéd Csonka Bálint s azt a felfedezést tette a bíróságnál, hogy a Czibere Sándor terhére rótt legsúlyosabb rablást nem az, hanem ő követte el. Ezen az alapon megindították a nyomozást, Czibere Sándort pedig 1874. évi február hó 7-én szabadlábra helyezték. Az ekként megindult új eljárás előkészülete az 1889. évig tartott, miközben megtörtént az is, hogy az alapper és az újrafelvétel iránt indított nyomozás iratai, midőn 1884-ben pótlás végett a topologyai járásbíróhoz küldettek, valamely titokteljes módon elvesztek. Ennek dacára mégis megtörténhetett, hogy a szabadkai kir. ügyészség 1889. évi március 8-án benyújthatta a törvényszékhez a pernek újra folyamatba tétele iránt az indítványt. A törvényszék 1892. évi január hó 29-én, a szegedi kir. tábla ugyanazon év április hó 12-én határozott ez ügyben s most már visszautasítván a perújítás iránti kérelmet, egyszersmind kimondotta, hogy Czibere Sándor köteles büntetése hátralévő részét kitölteni. Amde a kuria utját állotta ennek a határozatnak: mert a dátumok összehasonlításából azt látta, hogy a vádlott első elítélését és perének újabb folyamatbátétele között 20 évnél hosszabb idő telt el, ez pedig a büntetőtörvénykönyv szerint éppen elég arra, hogy a 10 évet meghaladó szabadságbüntetés végrehajtását megakadályozza. A kuria határozata mostanában érkezett le a szabadkai törvényszékhez, vádlott nagy öröme.

Öngyilkos honvédtiszt. Millassevits Jenő, bajai származású honvédfőhadnagy, a ki éveken át Ujvidéken volt állomáson s csak nemrégiben helyeztetett át Orsovára, — mint egy szűkszakva sürgöny jelenti — agyonlőtte magát. Mi lehet az oka eme végzetes elhatározásának, egyelőre nem tudni.

Tanítói állások Boszniában. Néhány általános elemi iskolánál Bosznia és Hercegovinában több tanítói, illetőleg segédtanítói állás betöltendő. A tanítói állásokkal 500 frtnyi évi fizetés és 50—100 frtnyi helyi pótlék, továbbá természetbeni lakás, kert és a szükséges tűzifa, illetve 60—120 frtnyi lakpénz van összekötve. A tanítói állások betöltése egyelőre ideiglenesen történik; azonban az ideiglenesen alkalmazott tanítónak megfelelő szolgáltatási idő után, kielégítő működés és megfelelő magatartás esetére a bosznia-hercegovinai iskolai szolgálatba való végleges fűlvétel helyezettik kilátásba. Véglegesen alkalmazott tanerőknek minden tíz évi szakadatlan sikeres szolgálati alkalmaztatás után a 30-ik évig bezárólag, szabályszerű 100 frtnyi tizedéves pótlékra, valamint a szabályszerű nyugdíjra van igényük. A segédtanítói állásokkal 360 frtnyi évi fizetés és 40—60 forint helyi pótlék, továbbá természetbeni lakás vagy 40—60 frtnyi lakpénz jár. Pályázók, kik a tanítói állások egyikét elnyerni óhajtják, a magyar vagy osztrák állampolgárságon, illetőleg a Boszniában és Hercegovinában való honosságot, valamint az országos nyelv (szerb vagy horvát) szóban és írásban való tökéletes ismeretén kívül meg kell mutatni kötelesek, hogy valamely törvényes vizsgálati bizottság előtt a népiszkolai tanítói képesítést elnyerték. Pályázók, kik a segédtanítói állások egyikét elnyerni óhajtják, a fent kijelölt állampolgárságon, illetőleg honosságon és nyelvismereten kívül kötelesek kimutatni, hogy valamely nyilvános vagy nyilvánossági joggal felruházott tanítóképzézdtt sikerrel végeztek. Tanítójelöltek, kik ezidőszent a tanítóképzéde utolsó évfolyamát látogatják és segédtanítói állásért kívánnak folyamodni, a képezdei tanfolyam sikeres elvégzését tanusítói bizonyítványukat a tanév eltelte után pótlólag tartoznak beküldeni. Tanítójelöltek esetleg a tanév végéig egyes, számukra fentartott állásokra előjegyzésbe vétetnek. A fentemlített értelemben felszerelt folyamodványok legkésőbbben f. évi márc. hó 31. napjáig az alulirt országos kormányhoz intézendők.

Öngyilkos leány. Ugy hívták Ujvidéken, hogy a „szép Mariska.“ A szép leány elégedetlen volt a sorsral, törvénytelen származásának az árnyéka üldözte őt. Történt, hogy természetes apja Weindl Félix ujvidéki utbiztos megalhat s ekkor a szép Mariska elvesztette minden reményét arra, hogy valamikor törvényesítve lehet. Olyan fájdalom fogta el, hogy elhatározta, miszerint öngyilkossá lesz. Vasárnap este 8 órakor felment a vasúti hidra s onnét a habokba vetette magát. Az esés után még feljött a vízszinére, s egyideig az árval tudott uszni is, és rögtön megjött a megbánás; segélyért kiáltott, de mire a közelben levő hajósok segélyére siethettek volna, a hajóhid közelében végleg elmerült.

Gőzhajózási menetrend a posta- és személyszállító hajók számára 1893. évi márciustól április végéig. A Dunán: Lefelé. Budapestről Zimony-Belgrád-Orsova-Galacra: kedden, csütörtökön és szombaton 10 órakor éjjel. (Első menet március 16-án.) Felfelé. Zimonyból Budapestre: szombaton, hétfőn, csütörtökön 11 órakor éjjel. (Első menet március 20-án.) A Tiszán: Szegedről Zimonyba: kedden, csütörtökön, szombaton, vasárnapon 5 órakor reggel. (Első menet március 12-én.) Zimonyból Tittel Szegedre: vasárnapon, kedden, csütörtökön, szombaton 8 órakor este. (Első menet március 11-én.)

Tűz. Zentán a napokban kigyúlt az „Eugen herceg szálloda“ tetőzete. A pusztító elemnek ezuttal nem sikerült nagyobb veszedelmet idézni elő. A kár mindössze csak a 200 frtot haladja meg.

Civódás közben. Dimitrievits Misónak van Ujvidéken egy háza s ebben bir bolthelyiséget bérben Schattelesz rófos kereskedő. A napokban Dimitrievits az udvaron összeveszett Schatteleszszel, s a perpatvarnak birájává is tette magát. Véletlenül mellette hevert egy balta, azt felragadta s avval Schatteleszt úgy fejbe-költe, hogy az menten összerogyott.

Öngyilkosság. E hó 13-án délben revolver lövéssel vetett életének végett egy világlátott ember Sztanisicon. Kis Sándornak hívták az illetőt, de azelőtt Klein Sámuel névre hallgatott. Felső-Magyarországon született, járt-kelt Európa minden országában, sőt Észak-Amerikába is ellátogatott. Öngyilkosságának oka a vele vadházasságban élt asszonytól való civódás volt. Hátrahagyott levelében kikeresztelkedettnek állította magát, mi azonban beigazolást nem nyervén, a zsidó-temetőben kellett őt eltemetni.

Eltűnt persely. A mult napok egyikén eltűnt a csantavéri rom. kath. templom egyik perselye. A rendőrség letartóztatta nyomban Lakatos Károly és Zsiga Albert cigányokat, de ezek csak azt ismerték be, hogy egy alkalommal már loptak ugyan perselyt a templomból, most az egyszer azonban ártatlanok.

Eljegyzés. Dr. Czvetkovits Péter zombori ügyvéd jegyben jár Aradszky Leoszava kisasszonnyal, Aradszky Lukács, szabadkai földbirtokos és városi virilista leányával.

A Duna hullámaiban. Ujvidéken történt a napokban. A partoknál horgonyozó 23. számú uszályhajóról a kormányosnak 3 éves kis fia beleesett a Dunába. Egy közelben levő dereglyén éppen akkor foglalatokodott valamely munkával Kellner Joca napszámos, aki midőn a már elmerült gyermek veszedelmét látta, minden gondolkodás nélkül ruhástól a habokba vetette magát, hogy azt megmenthesse. A rohanó ár, a víz jéghidegsége megbénította a bátor mentő erejét, de mégis sikerült neki a gyermekkel együtt kiusznia. Épen akkor érkezett haza a távol időző apa, és köszönete mellett jutalmat is akart adni a bátor életmentőnek, de ez a nemes szív egyszerűségével visszautasította azt így szólván: „nem pénzért tettem.“

A zombori fogyasztási egylet mint szövetkezet raktárában a tagok részére valódi császár olaj 1 liter 26 kr. Francia konyak 1 nagy palack 1 frt 20 kr, különböző likőrök nagyon mérsékelt árban. — Brázy féle borsesz nagy üveg 85 kr, kis üveg 40 kr. — I-ső minőségű törött cukor 1 kiló 50 kr. A budapesti jóhírnévként ürvendő flóra gyáról való szín, flóra és gyanta szappan áll rendelkezésre.

Sajtó hiba. Az előző számban megjelent „A tagtárs urakhoz” című cikkben tévesen szedetett 5 krajcár bírság helyett 5 forint. Ezt azonnal helyreigazítjuk.

Városi ügyek.

Pályázat állatorvosi állásra. Zombor sz. kir. város tanácsa az üresedésben levő s évi 600 forint fizetéssel javadalmazott törvényhatósági állatorvosi állásra pályázatot hirdet. Fölvívja az ezen állást elnyerni óhajtozókat, miszerint életkorukat, eddigi alkalmaztatásukat és az 1883. évi I. törvényekben előírt minősítéseiket igazoló pályázati kérvényeiket folyó évi április hó 15-éig Sándor Béla főispán ur óméltóságához nyújtják be.

Faültetés. A városi kertészeti bizottság elhatározta a napokban, hogy a bajai-utca fasorában mutatkozó hiányokat még e tavasszal pótolják. A kiszáradt vagy elszáradt fák helyébe celteszket fognak ültetni. Ilyen fák azonban a városi faiskolában nem lévén, Temesvárról rendel meg a bizottság 100 dbot. — A sikara erdő kis akácfaiskolájából elad a város a napokban mintegy 200 db szépen kifejtett fácskát. Ára darabonként 15 krban van megállapítva.

Művészet és irodalom.

„Kaczagó Themis”. Gutius (Dr. Guthi Soma) cím alatt bocsátja közre humoros törvényszéki karcolatainak második kötetét. Gutius törvényszéki és járásbírói karcolataival nem szükséges bővebben foglalkoznunk; mert a ki a „Pesti Hírlap”-ban csak egy karcolatát is olvasta a szerzőnek, tisztában van azzal, hogy ama karcolatok gyűjteménye egyike a legérdekesebb és legmulatságosabb olvasmányoknak. A szerző a törvényszéki csarnokból leste el történeteket, igaz történeteket ír le jóízű, kacagató humorral, úgy a mint azok a törvényszék vagy a járásbírószék előtt lejátszódtak. Az igazi élet igazi komikuma tükröződik bennök vissza, s élvezettel olvassa a laikus nép úgy mint a jogász. „Kaczagó Themis” körülbelül tizenkét ivnyi terjedelemben legközebb az év április havában kerül ki a sajtó alól, több mint harminc karcolattal. A mű előfizetési ára 1 frt 50 kr, bolti ára 1 frt 80 kr. Az előfizetési összegek március hó végéig beküldendők.

A „Vasárnapi Ujság” március 12-iki száma 12 képpel a következő tartalommal jelent meg: „József főherceg hatvanedik születésnapja.” (Arcképpel és képpel: József főherceg és családja. Koller Károly fényképei után.) — „Költemények: „Mélyen bent az erdőben”, Versényi Györgytől; „Nincs posztem.” Kántor Imrétől. „Ottília néni.” Elbeszélés. Irta: Bodon József. — „Gábor Aron, az ágyúhős.” Bodola Lajos, az első székely ítegg 1848-49-iki parancsnokától (Arcképpel és képpel: Gábor Aron sírja Eresztevényben. Nagy Lázár rajza.) — „Egy Rákóczi-vár romjai az Ojtozi szorosban.” (Képekkel: 1. Rákóczi-vár romjai. 2. Rengeteg erdő a Keekés hegyes, Ojtoz vidékén Nagy Lázár rajza.) — 1881. március 13-ika Szent Pétervárot. — „Várkastély a Kárpátokban.” Regény Verne Gyulától. (Képekkel.) — „Az 1848-iki márciusi mozgalom és a helytartó-tanács.” Dr. Baróti Lajostól. (Képpel: A helytartó-tanács épülete az országház-utcában, Budán. Cserna Károly rajza.) — „Parisi divatlevél.” (3 képpel.) — „Szinbáz” — „Láb-szánkyó, vagy sikolya?” Sándor Miklóstól. — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Mi újság; Sakkjáték; Képtalány, stb. rendes rovatok. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt. a Politikai Ujdonságok-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.)

Képviselőválasztás Hódsághon.

Bács-Bodrogh vármegye központi választmánya által az országgyűlési képviselőválasztásról szóló 1874. évi XXXIII. t. c. 62. §-a értelmében ezennel közhírré tételük, hogy a hódsági képviselő választókerületben dr. Vojnits István volt országgyűlési képviselő urnak lemondása folytán szükségessé vált időközi országgyűlési képviselőválasztás folyó évi március hó 27-ik napján, hétfőn, a választókerület székhelyén Hódsághon fog megtartani.

A képviselőválasztás vezérletére a vármegye központi választmánya által a hódsági választókerületben az idézett törvény 59. és 61. §-ai alapján a következő küldöttségek küldettek ki és az ezen választókerületbeli községek pedig a szavazási sorrend tekintetében, az illető küldöttségekhez a következőképp osztattak be, u. m.:

A választási és egyszersmind I. sz. szavazatszedő küldöttségi elnök: Dr. Schneider Károly (Kula). Jegyző: Radoysich Endre (Rác-Militics). Az I. sz. szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje: 1. Hódságh. 2. Lality. 3. Cservenka. 4. Veprovác. 5. Rác-Militics. 6. Filipova. A II. sz. szavazatszedő küldöttségi egyszersmind helyettes választási elnök: dr. Hofbauer Miklós (Hódságh). Jegyző: Berecz Károly (Bogojeva). A II. sz. szavazatszedő küldöttséghez beosztott községek és azok szavazási sorrendje: 7. Keresztur. 8. Déronya. 9. Parabuty. 10. Bresztovác. 11. Karavukova. 12. Bogojeva.

A választási küldöttség helyettes elnökei: Ransch Ede (Hódságh). Willmann Mátyas (Hódságh). Helyettes jegyzői: Arnold Károly (Keresztur). Bikár György (Déronya).

A választás, a választási elnök által Hódsághon, mint a választás székhelyén a fenti napon reggeli nyolc (8) órakor fog megnyitni.

Kelt Bács-Bodrogh vármegye központi választmányának Zomborban, 1893. évi március hó 16-án tartott üléséből. Schmauzk Endre s. k., mint a központi választmány elnöke. Hauke Imre s. k., mint a központi választmány jegyzője.

KRÓNIKA.

A monostorszeghi kiegyezés.

1893. március 2-án reggel 4 órakor a felbőszült Duna hullámaival elsodorta a földszinéről Monostorszeghi etnografiai specialitását és büszkén mutogatott külvárosát: a cigánytelepet. Az óriási önmegtudással fölépített és tarka hagyományokkal fölékesített cigánytelep romjaiban bever és annak alkotói könnyes szemekkel

tekintenek szét, mint Máriaus a romokon. A romokon elmélázó cigányok is találtak azonban egy virágot, mely a nomád élet változatosságának talajában gyökerezdik: a szebb jövőbe vetett bizalmat!

A monostorszeghi cigányok a hullámok fenyegető és vészhozott torka elől, a közeli Királydombra menekültek és ott a sokacok részvétét tudomásul véve, tárgyalni kezdtek a szokatlan helyzet felett. Miként őseink, úgy gyűléseztek az expatriált cigányok a szabad ég alatt. A sokacok mélyen megindulva a csapástól, szintén kongresszusoztak a község palotájában. Három napi gyűlésezésnek és kölcsönös üzenet váltásnak eredménye pedig ama gyönyörű, páratlan és Monostorszeghi történetében arany betűkkel feljegyzett kiegyezés lett, mely egyrészt a demokratikus sokacok és a patriarchális cigányok között a kulturális ellentétet elsimította, másrészt pedig a mezőgazdaság és az ipar legszerencsésebb egyesítését megteremtette! A kiegyezés főbb elvei a következőkben gyűjtethetők össze:

I. A cigányok egyszerűs mindenkorra kizárólagos tulajdonukba veszik a monostorszeghi Királydombot és azon örökre megtelepednek, lemondanak a szabadlópás privilégiumáról és évenként hat heti taknófaragó tanfolyamot állítanak fel a sokac nemzedék számára. Tíz évig teljes adómentességet élveznek, azután pedig adófizetőkkel lesznek.

II. A sokac benlakók pedig első sorban kötelezik magukat, hogy a minta cigánytelepet erkölcsileg és anyagilag tőlük telhetőleg támogatják, köztük és a cigányok között létrejövő, illetve kifejlődő visszasszágokat lelkiismeretük szerint és az osztó igazság nevében intézik el. Évenként szántási versenyt rendeznek, melynek nagydíját kizárólag belföldi cigány nyerheti el. A közérdekű dolgokat intéző képviselőtestületbe, a cigányokat megillető számban képviselőket vesznek be és azok jogos kérelmének, ha moráliter szabad és fizikailag lehetősége az, helyt adnak. Végül pedig mindkét fél kebeléből tíz tíz tagot választ a monostorszeghi delegációba, mely a közös ügyek elintézésében korlátlanul jár el.

Ha a monostorszeghi kiegyezést élesen megnezzük, úgy látni fogjuk annak messze menő következményeit, mely Monostorszeghi kulturáját a közel jövőben oly ragyogóvá varázsolja. Ki ne látna a szítán át? Ki ne látna a sokacok józan és áldásos iparpolitikáját? Ők elcsajátítják a teknőfaragást, amazok pedig a szántást. És ha a mostoha években, ha bekövetkezne még egyszer a hét sovány esztendő, a föld nem terem, meghozza gyümölcsét a teknőfaragás! És beteljesedik egy sokac Dárius jelszava: Monostorszegh nem volt, hanem lesz!

Mi örömmel üdvözöljük a sokacok eme szép alkotását és szívből kívánjuk a szebb jövő hajnalán a vermes remények megvalósulását!

Végül pedig rámutatunk ama társasvárosára, mely a kiegyezést szentesítette és melyben a cigányok és sokacok a diadal mámorában a testvéri ölelést és csókot, a világtörténelem eddig páratlan jelenetét megteremtették. Abban a reményben, hogy a sokacok iparpolitikáját, melyet eddig titkon rejtegettek sikerült lelepleznünk befejezzük, de még csak két dolgot szeretnénk megérni, esetleg látni:

1. A sokacokat tekintni faragnak.
2. A cigányokat szántani!

Jules Flamme.

Naptár.

Március.

Havi és beti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orsz naptár
17 Pént.	Gertr., P.	Patrik	5 Konon
18 Szom.	Sándor	Sándor	6 Amorii 42
19 Vas.	A Judica	A 5 József	7 C Nb. 4. v.
20 Hétfő	Joaachim	Hubert	8 Theofilakt
21 Kedd	Benedek a.	Benedek	9 Szeb. 40 vt.

Felolós szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN ANDOR.

NYILTTÉR.)*

Nyilatkozat.

Mi alulírottak, mint Vujevich Lajos ur megbízottjai, ezennel kinyilatkoztatjuk, hogy a felünk és — Speizer Ágoston között fenforgott lovasias ügyet — miután nevezett megbízottjainak, dr. Goldstein Ignác és dr. Balla Aladár urak által elfogadott abbeii feltételünknek, hogy felünk Speizer Ágostonnak csak azon esetben ad lovasias elgételt, ha arra őt egy becsületbírószék képestiti; többszöri megújított és meghosszabbított, összesen mintegy 8 hétig húzódo határidőre, mely határidőt nevezettnek megbízottjai, mint végleges határidőt, f. évi március hó 10-ére mint visszavonhatlant tűztek ki, a kívánt becsületbírái megnevezésének eleget nem tett — részünkről befejezettnek nyilvánítjuk, s felünket a lovasias elgételteladás kötelezettsége alól egyszer s mindenkorra felmentjük s részére ezen nyilatkozatot kiállítottuk.

Kelt Zomborban, 1893. évi március 14-én.

Lang Ágoston, százasos, Wieser Emil, százasos, mint Vujevich Lajos ur megbízottjai.

*) Az e rovatban közöltéért nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

Gazdasszonyi állást

keres egy 26 éves özvegy nő, ki a háztartás minden ágában jártas. Ajánlkozik egy uri vagy papi házhoz. Levelek a kiadóhivatalba keretnek.

12411. sz.
polg. 1892.

Hirdetmény.

Alolirt kir. törvényszék részéről közhírré tételük, hogy Brandt József által a fennállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 62 frt 90 krra felszaporodott késpénz jelenleg a zombori kir. adó-mint leté-hivatalban 449/adóhiv. 1892., 364/törvényszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsek be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilleg azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezelteni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállítani, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elvülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi december hó 31-én. A kir. törvényszékénél.

Dr. Longauer, Széchényi József,
kir. trvszéki jegyző. kir. trvszéki elnök.

775. sz.
polg. 1893.

Hirdetmény.

Alolirt kir. törvényszék részéről közhírré tételük, hogy Hirsch Fülöp özvegye részére a fennállott Zombor szab. kir. város törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 229 frt 06 krra felszaporodott késpénz jelenleg a zombori kir. adó-mint leté-hivatalban városi jegyzék 26. tétel 257/II. főkönyvi lapszám a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsek be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilleg azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezelteni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállítani fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elvülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1893. évi február hó 3-án. A kir. törvényszékénél.

Dr. Longauer, Széchényi József,
kir. trvszéki jegyző. kir. trvszéki elnök.

9843. sz.
polg. 1892.

Hirdetmény.

Alolirt kir. törvényszék részéről közhírré tételük, hogy néh. Goreitis Máté hagyatékában a Zombor szab. kir. város hatóságánál letett és az időközi kamatokkal 74 frt 74 krra felszaporodott késpénz, jelenleg a zombori kir. adó-mint leté-hivatalban 362/adóhiv. 1892., 284 trvszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsek be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilleg azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezelteni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállítani, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elvülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1893. évi január hó 5-én. A kir. törvényszékénél.

Dr. Longauer, Széchényi József,
kir. trvszéki jegyző. kir. trvszéki elnök.

149. szám.
1893.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbírószék 759/1893 számú végzése által Back Bernát és fia szegedi cég javára Herche Albert zombori lakos ellen 1020 frt 70 kr tőke, ennek 1893. évi január hó 2-ik napjától számítható 6% kamatai és eddig összesen 40 frt 96 kr perkölttség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1011 frt 10 krra becsült szalona, mérlegek, jégtartó szekrények, Wertheim pénzszekrény, bolti szerelvények, butor- és ágyművek, különféle husrágó, hurkatöltő eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a 883/1893. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Zomborban alperes üzletében és lakásán leendő eszközzésére 1893. évi március 27-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az előrevendező ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1893. évi március hó 14-én.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

12403. sz.
polg. 1892.

Hirdet

Alolirt kir. törvényszék részéről közhírré tételük, hogy Petrics József által a fennállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 37 krra felszaporodott késpénz jelenleg a zombori kir. adó-mint leté-hivatalban 449/adóhiv. 1892., 364/törvényszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsek be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilleg azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezelteni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállítani, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elvülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi december hó 31-én. A kir. törvényszékénél.

Szabó Imre,
kir. trvszéki jegyző.

12406. sz.
polg. 1892.

Hirdet

Alolirt kir. törvényszék részéről közhírré tételük, hogy Kohn Mária által a fennállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 55 krra felszaporodott késpénz jelenleg a zombori kir. adó-mint leté-hivatalban 449/adóhiv. 1892., 364/törvényszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsek be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilleg azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezelteni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállítani, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elvülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi december hó 31-én. A kir. törvényszékénél.

Szabó Imre,
kir. trvszéki jegyző.

12410. sz.
polg. 1892.

Hirdetm

Alolirt kir. törvényszék részéről közhírré tételük, hogy Kulits Boreas és társai által a fennállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 91 frt 54 krra felszaporodott késpénz, jelenleg a zombori kir. adó-mint leté-hivatalban 362/adóhiv. 1892., 284 trvszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsek be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilleg azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezelteni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállítani, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elvülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi december hó 31-én. A kir. törvényszékénél.

Dr. Longauer, Széchényi József,
kir. trvszéki jegyző. kir. trvszéki elnök.

9841. sz.
polg. 1892.

Hirdetm

Alolirt kir. törvényszék részéről közhírré tételük, hogy Novákovits György részére a fennállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 102 krra felszaporodott késpénz jelenleg a zombori kir. adó-mint leté-hivatalban 363/adóhiv. 1892., 284 trvszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsek be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilleg azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezelteni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállítani, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elvülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1893. évi január hó 5-én. A kir. törvényszékénél.

Dr. Longauer, Széchényi József,
kir. trvszéki jegyző. kir. trvszéki elnök.

Bérle

Heintz Nándor

kulai határban, a Tel...
s tulajdonát képező...
(1000 □ ölével) birtok...
6 évre. Feltételek a...
megtudhatók.

12403. sz.
polg. 1892.

Hirdetmény.

Alólirt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Petrics József által a fenállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 23 frt 37 krra felszaporodott készpénz jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 440/adóhiv. 1892., 358/trvszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után, e letét egy évig ugyan még letétilag azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállíttatni, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi december hó 31-én. A kir. törvényszékénél.

Szabó Imre,
kir. trvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. trvszéki elnök.

12406. sz.
polg. 1892.

Hirdetmény.

Alólirt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Kohn Mór által a fenállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 488 frt 55 krra felszaporodott készpénz, jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 443/adóhiv. 1892., 360/trvszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után, e letét egy évig ugyan még letétilag azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállíttatni, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi december hó 31-én. A kir. törvényszékénél.

Szabó Imre,
kir. trvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. trvszéki elnök.

12410. sz.
polg. 1892.

Hirdetmény.

Alólirt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Kulits Borcsa és társai által a fenállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 91 frt 54 krra felszaporodott készpénz jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 448/adóhiv. 1892., 363/trvszéki 1893. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilag azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállíttatni, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi december hó 31-én. A kir. törvényszékénél.

Dr. Longauer,
kir. trvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. trvszéki elnök.

9841. sz.
polg. 1892.

Hirdetmény.

Alólirt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Novákóvits György részére Zombor szab. kir. város hatóságánál letett és az időközi kamatokkal 190 frt 15 krra felszaporodott készpénz jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 363/adóhiv. 1892., 281/trvszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilag azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállíttatni, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1893. évi január hó 5-én. A kir. törvényszékénél.

Dr. Longauer,
kir. trvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. trvszéki elnök.

Bérlet.

Heintz Nándor kiadja a kulai határban, a Telecskán fekvő s tulajdonát képező 518 hold (1000 □ ölével) birtokát 3, esetleg 6 évre. Feltételek a tulajdonosnál megtudhatók.

3-3

8328. sz.
polg. 1892.

Hirdetmény.

Alólirt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Bruck Nina zombori lakos letéti ügyében a zombori kir. törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 43 frt 72 krra felszaporodott készpénz, jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy a ptt. 594. §-a értelmében igényeiket jelen hirdetmény harmadszori megjelenésétől számított egy év alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert az állampénztárba fog szállíttatni, fennmaradván feleknek joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi november hó 3-án. A kir. törvényszékénél.

Mayer Károly,
kir. trvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. trvszéki elnök.

12407. sz.
polg. 1892.

Hirdetmény.

Alólirt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Fekete Klára által a fenállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 105 frt 69 $\frac{1}{2}$ krra felszaporodott készpénz, jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 444/adóhiv. 1892., 361/trvszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után, e letét egy évig ugyan még letétilag azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállíttatni, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi december hó 31-én. A kir. törvényszékénél.

Szabó Imre,
kir. trvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. trvszéki jegyző.

11639. sz.
polg. 1892.

Hirdetmény.

Alólirt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Józics Vince zombori illetőségű javára a Zombor város árvaszékénél kezelt és időközi kamatokkal 72 frt 32 krra felszaporodott készpénz, jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 349. adóhivatali tétel alatt kezeltetik.

Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. szám alatt kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után, a letét egy évig ugyan még letétilag azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállíttatni, fennmaradván a feleknek a joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi január hó 12-én. A kir. törvényszékénél.

Dr. Longauer,
kir. trvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. trvszéki elnök.

9566. sz.
polg. 1892.

Hirdetmény.

Alólirt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Tóth Mihály zombori illetőségű javára a Zombor város árvaszékénél kezelt és időközi kamatokkal 73 frt 7 krra felszaporodott készpénz, jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 332/adóhiv. 287/trvszéki tétel alatt kezeltetik.

Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. szám alatt kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után, a letét egy évig ugyan még letétilag azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállíttatni, fennmaradván a feleknek a joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi január hó 12-én. A kir. törvényszékénél.

Dr. Longauer,
kir. trvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. trvszéki elnök.

Hirdetés.

Ó Kanizsa község elüljárósága folyó évi március hó 19-ik napján délutáni 3 és fél óraker nyilvános szóbeli árlejtésen a legjutányosabban vállalkozónak 500,000 drb közönséges építési téglának kiégetését fogja biztosítani.

Kikiáltási ár 6500 frt.

Biztosíték 325 frt.

Feltételek a hivatalos órákban Tóth Kálmán községi írónknál betekintheők.

Ó-Kanizsán, 1893. évi március hó 12-én.

Mihályi Sándor,
községi jegyző.

Koncz János,
községi bíró.

2-2

8691. sz.
polg. 1892.

HIROETMÉNY.

Alulirt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Bözsity testvérek, parabutyi örökgyógyok javára e kir. törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 46 frt 71 krra felszaporodott készpénz a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy ptt. 594. §-a alapján igényeiket egy év alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után, e letét az állampénztárba fog szállíttatni, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zombor, 1892. évi november hó 3-án. A kir. törvényszékénél.

Mayer Károly,
kir. trvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. trvszéki elnök.

11698. sz.
polg. 1892.

HIROETMÉNY.

Alólirt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Horváth András zombori illetőségű javára a Zombor város árvaszékénél kezelt és időközi kamatokkal 277 frt 40 $\frac{1}{2}$ krra felszaporodott készpénz jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 331/adóhivatali, 256/törvényszéki tétel alatt kezeltetik.

Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. szám alatt kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után a letét egy évig ugyan még letétilag azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállíttatni, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi január hó 12-én. A kir. törvényszékénél.

Szabó Imre,
kir. trvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. trvszéki elnök.

8228. sz.
polg. 1892.

Hirdetmény.

Alólirt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Schmanda Simonov Miklós által a fenállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 98 frt 86 krra felszaporodott készpénz jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 324/adóhiv. 1892., 316/trvszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilag azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállíttatni, fennmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi november hó 10-én. A kir. törvényszékénél.

Szabó Imre,
kir. trvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. trvszéki elnök.

9565. sz.
polg. 1892.

Hirdetmény.

Alólirt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Haasz Jakab zombori illetőségű javára a Zombor város árvaszékénél kezelt és időközi kamatokkal 922 frt 48 krra felszaporodott készpénz jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 300/adóhivatali, 250/törvényszéki tétel alatt kezeltetik.

Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igény tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. alatt kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilag azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállíttatni, fennmaradván a feleknek a joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi január hó 12-én. A kir. törvényszékénél.

Szabó Imre,
kir. trvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. trvszéki elnök.

1991. szám.
köz. 1893.

Pályázati hirdetmény.

Torzsá községben megüresedett 400 forint készpénz fizetéssel javadalmazott községi rendőrvezetői állás betöltésére pályázatot hirdetek és a pályázni kívánókat felhívom, hogy szabály szerint felszerelt s nyelvmisereiteket igazoló pályázati kérvényeiket hozzám f. évi március hó 31-éig benyujtsák.

Kula, 1893. évi március hó 9-én.

MOLNÁR KÁROLY,
foszolgabíró.

